

גודיק

מה יוצא כשמפירים חוזה אצל גודיק? * מה קורא כשאומרים ש'לום בשפה העברית'? * היסטוריה של סוס

אסור להתעסק!

היה מנהל הבמה של גבירתי הנאוה בגיל גול הקודם, ובכורה היתה רקדנית בלהקה. לשמוליק היה סעיף בחוזה שלו עם גודיק, שאסר עליו בפירוש להתעסק עם מישהו מהצוות. אבל מייד כשראה את ברכה, היא

רו המחדשת היתה צעירה ויפה יותר, ושרה אולי פי שניים יותר יפה מאשר ב' גילגול הקודם. אילי גורליצקי דילקם כחן את השירים של פרופסור היגנס האגואיסט, ואברהם

השבוע התכנס כל שבט גיורא גודיק — שחקנים, רקדנים, סועלי במה וכו' — בצי רוף כמה מוזמנים מהצד, לחגוג את ההצ' גה המחודשת של גבירתי הנאוה. היו בהצגה שמואל רודנסקי מכנר על

שמואל צמח מנשק את ברכה

בחשאי, כמו רומיאו ויוליה בסרט, ורכה רו היתה מעבירה ביניהם פחקים. אחרי 380 הצגות התחתנו. ובגלל הסעיף בחוזה הפך שמוליק להיות אמרגן עצמאי ומצליח.

מאו עברו חמש שנים. לשמוליק ובכרה יש כבר שתי בנות, ועוד יום נטויה.

זה רק מראה שצריך לדעת איזה חוזה להפר ועם מי, למרות שגודיק שולח הומ' נות לבכורה.

רודנסקי כניל

כליכך מצאה חן בעיניו עד שלא יכול היה להתאפק.

בהתחלה הטיל עליה כליכך הרבה קנסות, על איחורים וכו', עד שבסוף החודש כימ' עט שלא נשארה לה משכורת. בין קנס לקנס היה מעיף בה מבטים מרושעים, וב' רכה המיטכנה עוד לא ידעה מה שהיא יודעת היום, כלומר שזה המבט הקבוע שלו.

אחר כך החלו שמוליק ובכרה להיפגש

מור היה מצחק מאוד בתור האבא של רכבה.

אחרי ההצגה כולם נישקו את כולם. במ' יוחד נישק את כולם שמואל ורודנסקי, כי כמו שאתם מבינים זה היה ערב מלא נוס' סלגיה.

כל זה מפני שהשידוך הגדול של ההצגה זה לא ליוה דוליטל ופרופסור היגנס, כמו שאתם חושבים, אלא שמוליק ובכרה צמח. ומעשה שהיה כך היה: שמוליק צמח

אלמגור מנשק את רכבה רו

הגג, שרגא מרידמן מהלו דולי, ודן אלמגור מהצגת השחרית המוצגת בימים אלה ב' בית-המשפט, בעניין איזה רבע מיליון ל' רות שגודיק חייב או לא חייב לאלמגור. העניין הפעוט הנ'ל לא הפריע לגודיק להזמין את דן להצגה, ואחרי ההצגה ל' מה, בשביל לקוד לקהל ולקצור תשואות עכור החרגום שעשה לגבירתי הנאוה עוד מזמן, לפני קזבלן.

ההצגה המחודשת היתה יפה מאוד. רכבה

אבו חאנסי'ש והאיש מהתחנה

הסעות הגורלית של חייו, כאשר נכנסו למיסעדת הדגים העכואית של אבו כריסטו, היתה שאמרנו שלום בעברית. עברית? הדי יוה הרחב של המלצר הצטמק כיוח בראש חודש, או שלפחות כך נדמה לנו. מה ש' נשאר מאותו חיוך — שוב, ייתכן שכך רק נדמה לעינינו הרגישות — היו, כן כמו מחמאה של ספיר לויין.

בשלושת רבעי השעה שחיכינו, עד שה' מלצר נזכר בקיומנו הצנוע, נהנינו מהרוח

הקלילה של הים התיכון, הנערים שהשתע' שעו במים, ונחילי הדגים שהסתערו על כל חתיכת-לחם שזרקו להם הטוריסטים. האידיליה נסתיימה כאשר טוריסט פוחד וחירות זרק למים שלו של דג; הד' גיגים נעלמו כהרף עין בתהומות החשוכים והבטוחים ילא חזרו. חשבנו שזה בגלל שהם צמחונים, אבל כשקיבלנו אנחנו את מנת הדג שהזמנו, הבנו את הסיבה האמ' תית. מסתבר שלדגים בסביבה יש כבר

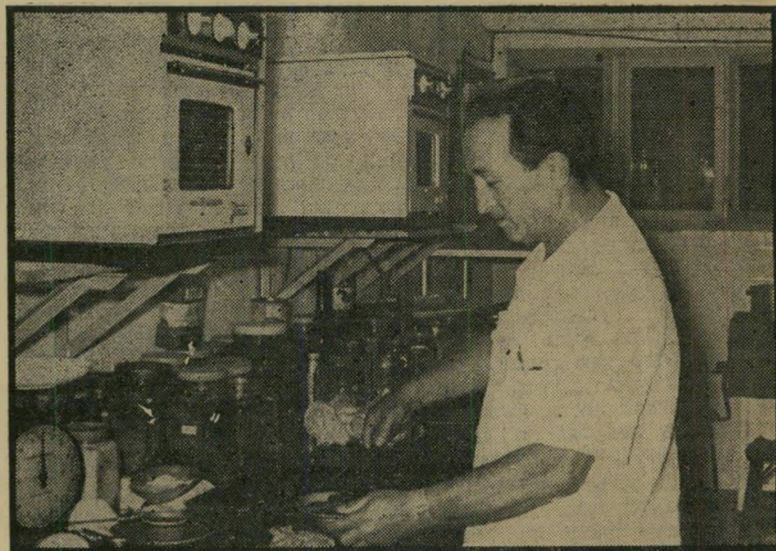

— ומלצר לטוריסטים: סועדים אצל אבו-כריסטו

דחקא היה טרי. אבל ארבעת אחיו הקטנים — אלוהים ישמור... —

האורח האמין אוכל את הפרידה, את הקשקשים בתוספת קאלאמריס לא-טעימים ובקבוק בירה ובקבוק טיידר. עבקש חש' בון, מקבל חשבון רואה שכחוב שם 29 לירות, הולך לבכר אם זה לא טעות, מגלה שזה לא טעות, משלם אותן וחושב לעצמו שביום ראשון בבוקר ילך לקנות במאה לירות אגרות מילתה ביטחון, אולי זה ימ' חוק את ההרגשה מליבו שהוא שחנץ.

★ ★ ★

אלתר במיסעדתו החדשה: קצין על האש —